

Мухово (230 къшги), 160 изгорени отъ Хафъзъ-папа; 50 жрътви.

Розловица и *Бълица* 150 къшти). Всичките изгорени.

Научихъ се отъ добръ изворъ, че въ Пиротекый санджакъ 42 села се разориха, въ врѣме то на въстание то, макаръ убийствата и грабежи ти да слѣдоваха много мѣсеци послѣ. Имена та на 22 отъ тия села са: *Чървенг-Цеко*, *Контанско*, *Изерноклиште*, *Камшиште*, *Смеце*, *Чернатси*, *Осмеково*, *Лимбатовица*, *Долми*, *Долниа*, *Глама*, *Лабме-Камкоса*, *Витоповица*, *Миренодици*, *Пажсе*, *Орта*, *Бъзовина*, *Погодиша*, *Изерово*, *Шугриме*, *Марковецъ*, *Нондене*, *Зазновецъ*, *Голоенъ*, *Изворъ*, *Шесигабере*, *Ковва*, *Бартабариловишти*, *Зблмидоль*, *Лъсковецъ*.

Земский монастиръ така съшго се развали.

Въ областити, дѣто направихъ колко-годѣ издирване по-добро: Пловдивската, търновската и сливненската, така съшго както и прѣдѣлти на сръдѣската областъ, 79 села се разориха съвѣмъ или отчасти и много други се ограбиха. До 9000 къшги стаха плѣчка на огньтъ; като смѣтати по 8 души въ къшта, ште достигнемъ, че 72,000 Българе са безъ покривъ.

Споредъ смѣтката, която изложихъ по-горѣ, 10,984 души погинаха. Има оште много души убити по пътишта, по полета и по планинити, които не са турнати въ смѣтката и азъ казвамъ безъ да се измамна, че сборътъ на жръвтити е най-малео 15,000 души. Много отъ тѣхъ са умрѣли отъ гладъ, отъ рани, и най-послѣ въ тъмницити. Насилване жени и варварски дѣла бѣха до толкова чести, шгото не мога да не спомѣна нѣкои отъ тѣхъ.

Нѣма село отъ тия, што споменахъ, дѣто да се не направиха звѣрства, ало и въ по-малкъ размѣръ, отъ колкото въ Панагюриште.

Запалването на тия села, както и убийствата и жестокостити, не бѣха необходими за потѣпването на въстанието, което бѣше едно малко повдигане, и оште повече, че селата се прѣдадоха при първото приканване. Тия дѣйствиа оште повече немогатъ да се оправдатъ, прѣзъ страхътъ, защото азъ по-горѣ показахъ, што стана, прѣди да влѣзатъ войскити въ битва. Стана между това опитване — и това не само отъ турцити — за да заштитатъ и покринатъ тия варварски дѣла, като имъ срештопоставетъ за мними варварски нѣшта, извършени отъ Българети връзъ турцити.

Направихъ съ голѣмо прилежане испитване въ това нѣшто и неможихъ да намѣра ни единъ случай, дѣто Българети да са извършили нѣкоя бесчовѣчностъ или друго такъво нѣшто. Така съшго нѣможихъ да се убѣда, (както казоватъ), че въстаницити запалили българскити села да принудетъ жителетити да въстанатъ. Така съшго неможихъ да се увѣриа, освѣнъ въ два случая, да запалетъ Българети турски къшти. Единий случай е въ Стрѣлча, дѣто турската власть доказова, че една чета въстанници, която ишла отъ Панагюриште, запали турскити къшти; така съшго и нѣколко български къшти, за да повдигнатъ тия послѣднити. А таа работа не е доказана, нъ се видѣ че е станала.

Другий случай се произведе въ Юруци, село съставено отъ четире махали: Махала, Уванла, Оручла и Зафарла, които съставяваха всичко 155 къшти и тако-речи 500 жителе. Това село е чисто турско, една частъ се изгори и жителетити казоватъ, че 5 души се убили отъ въстанницити. Българети отъ своя страна припознаватъ, че Бенковски съ нѣколко души отъ четата си отишълъ отъ Панагюриште въ Юруци и изгорилъ 5 къшти, кога влѣзълъ въ селото, нъ други ти къшти били изгорени отъ